

MINUNI ÎN TIMPUL SFINTEI LITURGHII

❖ Pe când era paraclisier, în anul 1932, Părintele Cleopa a fost martor ocular la câteva minuni petrecute în timpul Sfintei Liturghii, în biserica Schitului Sihăstria.

Iată ce ne povestea el: Odată, pe când eram paraclisier, am observat că anafora de la stareț era albă și dulce, iar cea de la Părintele Calistrat era verzuie și acră. Arunci l-am întrebat pe Părintele Ioanichie:

– Părinte stareț, de ce când slujește Părintele Calistrat, anafora este verzuie și acră?

– Măi, băiete, slujește cu îndoială! S-a dus la o pustnică din pădure și ea i-a spus că nu vine darul Duhului Sfânt la Liturghie din cauza calendarului. Și i-am spus că are să o pățească, fiindcă el se îndoiește că nu vine Duhul Sfânt!

Odată Părintele Calistrat săvârșea Sfânta Liturghie și când a chemat harul Duhului Sfânt, numai ce vede că agnețul s-a făcut carne și curgea sânge pe Sfântul Disc și pe Sfântul Antimis. Iar când s-a uitat în Sfântul Potir a văzut sânge. Atunci m-a chemat pe mine:

– Frate Constantin, ia vino încoace! Ce vezi?

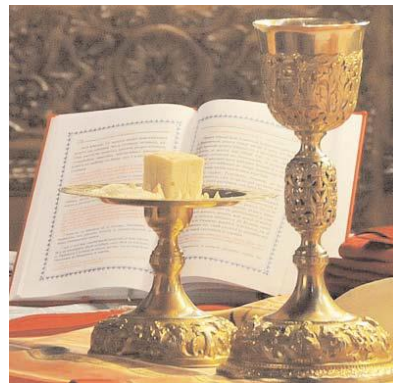
– Vai, părinte Calistrat! Sfânta Împărtășanie s-a făcut carne și sânge!

Atunci m-a trimis să-l chem pe părintele stareț. Starețul, când a venit, a pus să se citească Psaltirea la strană și a zis:

– Ei! Părinte Calistrat, acum crezi că vine Duhul Sfânt și preface Darurile?

– Iartă-mă părinte! Și a căzut în genunchi.

– Ia uite! A venit Duhul Sfânt? S-a făcut carne? S-a făcut sânge? Te mai îndoiești de

acum părinte?

– Cred, părinte stareț. Te rog, iartă-mă!

– Ia și strănge Sfintele Taine!

Apoi a făcut cu dalta o gaură în piciorul Sfintei Mese, că Sfânta Masă este Mormântul Domnului, și a îngropat acolo Sfintele Taine, cum ne învață Sfinții Părinți. Iar potirul l-a sfințit din nou și l-a spălat la spălătoarea din Altar împreună cu Sfântul Antimis. Și am stat câteva ore până s-a citit Psaltirea toată. Apoi a început din nou rânduiala Sfintei Liturghii, continuând de la Proskomidie: „Și unul din ostași cu sulița coasta Lui a împuns...” Și așa s-a săvârșit Sfânta Liturghie și nu s-a mai repetat acea minune.

– Acum crezi? i-a zis starețul?

– Cred, părinte!

Apoi, Părintele Ioanichie i-a dat canon 40 de zile și i-a zis: „De ce nu crezi, când eu îți spun, și te duci la babe să te învețe despre calendar?” Asta s-a petrecut în anul 1932.

*(Arhimandrit Ioanichie Bălan –
Viața Părintelui Cleopa)*

❖ Adesea, părintele Tihon, în timp ce slujea Sfânta Liturghie, avea vedenii, uneori durau jumătate de oră sau mai mult...

Vrednicul de pomenire părinte Tihon a fost timp de 50 de ani ascet în cel mai îndepărtat pustiu al Karuliei, hrănindu-se numai cu pâine uscată. El a adormit în katisma Sfintei Mănăstiri Stavronikita. Părintele P. spunea despre el:

– Adesea, părintele Tihon, în timp ce slujea Sfânta Liturghie, avea vedenii, uneori durau jumătate de oră sau mai mult. Noi tot cântam Imnul heruvimic, iarăși și iarăși, până revenea în sine și răspundea. Odată l-am rugat să-mi spună ce i se întâmplă și mi-a spus aceasta: «Fiul meu, fiul meu, îngerii mă iau acolo unde Heruvimii și Serafimii Îl slăvesc pe Dumnezeu. Apoi, când mă aduc înapoi, îmi vin în simțiri și-mi dau seama că sunt în biserică și slujesc Liturghia».

Nu lăsa pe nimeni în altar când slujea Liturghia.

(Arhimandritul Ioannikios, Patericul atonit)